

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۳ فبروری ۲۰۲۲

دروغ طالب و روسیاهی مدافعانش!

شنبه- ۲۳ دلو ۱۴۰۰ - کابل: دیروز رسانه ها از قول سخنگویان "نظام ملا سالار" و صحبت با خانواده "پروانه ابراهیم خیل" رسماً اعلام داشتند که نامبرده از بند آزاد شده و اکنون در منزل با خانواده اش به سر می برد، حتماً از قول "پروانه ابراهیم خیل" گفته شد که در ایام حبس با وی و متباقی همزمان در بندش برخورد خشن و غیر انسانی صورت نگرفته است. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در حواشی همین مسأله داریم:

۱- این را می دانیم: بعد از آن که حاکمیت پوشالی به وسیلهٔ بادرانش دور انداخته شد و همان بادران، طالب را بر حیات مردم افغانستان حاکم ساختند، در بطن آن که کلیت جامعه در یک نوع بهت و بی باوری از سیاست های اشغالگران قرار داشت و امپریالیسم امریکا و شرکاء جهت تقویت غیر مستقیم نوکران و کماشته های جدید شان، فرار طلبی و میدان را برای طالب رهان کردن را با شدت و حدت دامن می زدند، تعدادی از زنان و دختران آگاه به محض نخستین نمود و تبارز سیاست های زورگویانه و زن ستیزانهٔ طالب دست به اعتراض زده، بیهراس از دهشت افگنی های طالب و جنایاتی که قادر به انجام آن هستند، جهت احقاق حق طبیعی و انسانی شان، سرکها را به میدان نبرد بین زنان آزاده و مدافعان فرهنگ متحجر مردسالار مبدل ساختند.

۲- نظام ملاسالار که هیچ فکر نمی کرد با در نظر داشت جنایاتی که انجام داده بودند و ظرفیت قیاس ناپذیر ادامهٔ آن جنایات کسی جرأت نماید تا علیه آنها اعلام مخالفت کند، بعد از چندین بار سرکوب خیابانی از فیر هوائی گرفته تا استفاده از "سپری مرچ" علیه زنان مبارز، سرانجام بر خانه های چند تن از آنها حمله نموده، آنها را به بند کشید.

۳- همان طوری که بارها نگاشته ام بعد از به بند افکندن زنان و دختران مبارز، یگانه تغییری که در سلوک و شخصیت طالب از دیروز تا امروز به وجود آمده همان را به کار گرفتند. یعنی خلاف گذشته ها که وقتی کاری را انجمی دادند، شجاعانه و با معیار ها و فرهنگ لغت خودشان "مردانه" مسؤولیت آن را نیز می پذیرفتند، اینبار در عین حالی که زنان و دختران را توسط افراد مسلح مربوط ریاست امنیت ضد ملی شان دستگیر و محبوس نموده بودند، ریاکارانه وبا همان معیارهای خودشان "نامردانه" دستگیری آن ها را انکار نمودند.

۴- همزمان با انکار دستگیری ها از جانب نظام ملاسالار، کمپاین انترنیتی که رشتهٔ اصلی آن به دست "آی. اس. آی." و سگان زرین قلادهٔ آن از قماش "اسماعیل یون" و بقیه دارودسته های فاشیست و وطنفروش قرار دارد، به راه افتاد که گویا آنها برای "ساختن کیس" و این که قبول شوند یا خود مخفی شده اند و حتا تعدادی از آنها را تا کانادا و بقیه کشور

های غربی نیز رسانیده، با عکس های فامیلی آنها که از طرف امنیت ضد ملی طالب از خانه هایشان مصادره شده بود، ضمن رد ادعای زندانیان زن و صحه گذاشتن بر ادعا های دروغین و ریاکارانه طالب، از عملکرد طالب در صورت زندانی نمودن آنها نیز به دفاع برخاستند.

۵- اکنون که "پروانه ابراهیم خیل" آزاد شده بدون آن که به بحث شرایط آزادی و احتمال دادن تعهدات، خود را مصروف بسازیم، بحث را با این واقعیت ادامه می دهیم که نفس آزادی "پروانه" از بند طالب، بدان معناست که هم طالب و نظام ملاسالار دروغ می گفت و اولتر از همه طرفدرانش را خر ساخته با آبروی آنها بازی می نمود و هم طرفدرانش چه آگاهانه و چه هم غیر آگاهانه، بادروغ دانستن زندانی شدن زنان، بر شمشیر خونچکان مدعیان وراثت "محمد" بوسه تظہیر می زدند.

۶- سوالی که اینجا مطرح می گردد این است: آیا آن تعداد از افرادی که دم از شرافت، وجدان و ناموسداری می زنند و حتا با تکیه بر همین معیار این و یا آن زن را فاقد صلاحیت مبارزه علیه طالب اعلام می دارند، آنقدر شرافت و وجدان برای شان باقی مانده، که شجاعانه و با معیار طالب "مردانه" پای پیش گذاشته از این که در مورد زنان دربند، اراجیف و خزعبلات استخبارات طالب و "آی. آس. آی." را باربار نشخوار می نمودند، از خود انتقاد نموده از این زنان دربند، پوزش بخواهند و یا خیر؟

هموطنان گرامی!

سوسیال امپریالیسم، امپریالیسم و ارتجاع هار مذهبی در بازه زمانی حاکمیت های شان همیشه کوشیده اند تا جنبش آزادیخواهانه و ترقیجویانه خلق ما را تخطئه نموده و آن را با اسلحه های کهنه و زنگزده قومیت، مذهب، زبان و منطقه آسیب برساند امری که با تأسف در بسا موارد بدان توفیق نیز یافته است. وظیفه ما یعنی آنهایی که ادعا داریم درفش پرافتخار آزادی، دموکراسی، برابری و ترقی اجتماعی را بردوش می کشیم، در گام نخست و حد اقل این است که بکشیم خود در دام توطئه های دشمنان وحدت خلل پذیر خلق ما نیفتیم و بر مبنای تعلقات ارتجاعی قومیت و زبان، بر آramانهای سترگ آزادی، دموکراسی، برابری و ترقی اجتماعی خط بطلان نکشیم و با چنین عملی برخون پاکبازان راه آزادی و سرفرازی کشور پای نگذاریم.

هموطنان گرامی!

وقتی موفق شویم از امتحان گام نخست سرفراز بیرون آئیم، گامهای بعدی در انتظار ماست، در غیر آن در همان نخستین مرحله مهر خیانت به آرمان های بزرگان جنبش انقلابی کشور بر پیشانی ما حک خواهد شد.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!